

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 484

4) Til miljøministeren af:

Jacob Lindenskov (S):

»Vil ministeren i forlængelse af svarene på spørgsmål nr. S 420 og S 421 oplyse, hvorpå Skov- og Naturstyrelsen bygger sin påstand om, at grindehvalen kan betragtes som en udryddelsestruet dyreart?«

Skriftlig begrundelse

Såvel Statsministeriet i sit svar til lagmand Atli Dam som miljøministeren undlader at tage stilling til hovedspørgsmålet i sagen omtalt i mine skriftlige spørgsmål nr. S. 420 og S 421 af 10. april 1991 til miljøministeren, nemlig hvorvidt grindehvalen kan betragtes som en udryddelsestruet dyreart.

Jeg vil derfor anmode ministeren om at præcisere, hvorpå Skov- og Naturstyrelsen bygger sin påstand om dette.

Da det er videnskabeligt bevist, at grindehvalen ikke er udryddelsestruet, bygger såvel EF-forordningerne som Skov- og Naturstyrelsens anmeldelse på falske forudsætninger.

Jacob Lindenskov (S):

I et svar til lagmand Atli Dam og også som svar på et par spørgsmål fra mig har såvel Statsministeriet som miljøministeren undladt at tage stilling til hovedspørgsmålet i sagen, nemlig hvorvidt grindehvalen kan betragtes som en udryddelsestruet dyreart.

Jeg vil derfor anmode ministeren om at præcisere, hvorpå Skov- og Naturstyrelsen bygger sin påstand om dette. Jeg vil gerne understrege, at det er videnskabeligt bevist, at grindehvalen ikke er udryddelsestruet.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne indlede med at fremhæve, at Skov- og Naturstyrelsen ikke har udtalt, at grindehvalen skulle være en udryddelsestruet art.

Det forholder sig sådan, at man allerede i 1981 oplevede, at bekymringen for den generelle udvikling i hvalbestanden førte til, at Danmark sammen med de øvrige EF-lande vedtog en forordning, altså en EF-forordning, om for-

bud mod kommerciel import af hvalprodukter. Det er altså ikke Skov- og Naturstyrelsen, der har katalogiseret grindehvalen som udryddelsestruet, det er EF, der i 1981, for at bevare hvalerne, udstedte en forordning mod kommerciel import af hvalprodukter. Denne regulering er siden suppleret i forbindelse med EF's gennemførelse af den globale naturbeskyttelseskonvention, Washingtonkonventionen.

For hvalernes vedkommende valgte EF ved den lejlighed at sætte alle hvalarter, uanset hvor truede de var, på den mest restriktive beskyttelsesliste. Det er den liste, som i praksis forbyder international handel. Baggrunden herfor er primært et ønske om at sikre en effektiv kontrol, da det i praksis er meget vanskeligt at skelne den ene type hvalkød fra den anden, når kødet først er skåret ud.

Begge de nævnte forordninger er vedtaget med enstemmighed og er således udtryk for den bekymring, som den internationale handel med hvalprodukter giver anledning til. Skiftende danske regeringer, altså indledningsvis den socialdemokratiske regering i 1981, har i mere end 10 år medvirket til etableringen af EF's restriktive regulering af handelen med hvalprodukter.

Jacob Lindenskov (S):

Jeg takker ministeren for svaret, men jeg kan ikke sige, at jeg er enig i, at man ikke kan adskille grindehvalkød fra andet hvalkød.

EF-forordningen af 1981 omhandler import af hvalprodukter af udryddelsestruede dyrearter i tilfælde, hvor det drejer sig om international handel, kommercielle forhold. Mener ministeren, at det med rette kan fastslås, at færingers anvendelse, brug og medbringelse af grind under ophold i Danmark falder ind under begrebet international handel, og mener ministeren, at dette er kommerciel udnyttelse?

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Hvad angår det kommercielle: Der er jo præcis mulighed for at importere til privat brug, og derfor har man sat grænsen ved 10 kg. Det, man prøver at undgå, er netop kommerciel udnyttelse af hvalkød. Den konkrete sag omhandler 450 kg, det kan man jo nok sige er lidt rigeligt til privat brug.

Hvis det kan lade sig gøre at skelne grindehvalkød fra andet kød, er det da absolut muligt